

med en person, som har et hus på Strandvejen, og som nu er blevet fyret fra sit arbejde, han har et rådighedsbeløb, der opfylder kravene for at være fattig, men er han reelt fattig, når han samtidig har et hus, der måske koster 20 mio. kr.?

Jeg mener derfor heller ikke, man kan gøre fattigdom op i Danmark via den her model.

I Dansk Folkeparti er vi enige i, at det er vigtigt at overvåge udviklingen i indkomstforskelle, og derfor er vi også opmærksomme på, hvilke konsekvenser det giver for de enkelte grupper, når vi behandler lovforslag her i Folketinget, men at indføre en fattigdomsgrænse alene baseret på økonomisk indkomst og rådighedsbeløb giver simpelt hen ikke nogen mening. Fattigdom er noget relativt, og fattigdom skal ikke og må aldrig kun ansues ud fra økonomisk indkomst eller et rådighedsbeløb. For Dansk Folkeparti kan fattigdom være meget andet end at sidde hårdt i det rent økonomisk. Hvad med f.eks. ensomhed, mangel på selvspekt, mangel på muligheder eller mangel på et reelt valg? Hvad med en person, som er rig, men som ikke har noget familie eller nogen venner at dele rigdommen med, fordi han er psykisk syg, så folk måske ikke kan holde ud at være sammen med ham? Er den person ikke også reelt fattig på en eller anden måde? Jo, vil jeg selvfølgelig sige.

Det er derfor vigtigt, at vi ikke udelukkende fokuserer på fattigdom som et økonomisk fænomen. Dermed ikke være sagt, at vi ikke skal hjælpe dem, der har det økonomisk hårdt, for det er bestemt en af de ting, vi i Dansk Folkeparti har meget fokus på, hvilket vi også viser ved at prøve at få forholdene forbedret for de her mennesker, hver gang vi har finanslovforhandlinger.

Vi er godt klar over, at den proces, der er sat i gang med at hjælpe de her mennesker – de, der er allerdårligst stillede – med deres alvorlige problemer, er et langt, sejt træk, og at det ikke er noget, vi bare lige kan få løst i morgen. Vi deltager derfor også gerne i at forbedre forholdene for de her mennesker, men vi mener bare ikke, at løsningen er at sætte en officiel fattigdomsgrænse, fordi fattigdom kan være rigtig mange ting. Vi kan derfor ikke støtte det her forslag i dag.

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Anne Bastrup for en kort bemærkning.

Kl. 19:42

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Dennis Flydtkjær: Mener hr. Dennis Flydtkjær, at der er fattige mennesker i det danske samfund? Og hvis det besvares bekræftende: Hvad er det for grupper?

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:42

Dennis Flydtkjær (DF):

Ja, jeg mener, man godt kan sige, at der er nogle, der er fattige i Danmark, men jeg mener bare ikke, man kan gøre det op alene ud fra en økonomisk målestok. Som jeg sagde i mit spørgsmål til fru Lise von Seelen, kan det også være kulturel fattigdom, det kan være økonomisk fattigdom; der er mange måder, man kan være fattig på. Jeg synes bare ikke, at man alene kan gå ud fra det her.

Ud fra de eksempler, jeg nævner, synes jeg også, det rent økonomisk er svært at sige det. F.eks. kan en pensionist have valgt at sige: jeg vil gerne bo i en billig bolig, for så har jeg råd til at få det glas vin hver torsdag sammen med mine kortvenner. En anden pensionist har valgt at sige, at vedkommende gerne vil betale en højere husleje for at kunne blive boende på sin gamle gård, f.eks. Den, der bliver boende på den gamle gård, har jo et lavere rådighedsbeløb, fordi man skal trække boligudgifterne fra, men er den person fattigere end den anden person, som har valgt at prioritere anderledes? Jeg mener ikke, at man nødvendigvis kan gøre det op ved at sige, at vi skal have en fast fattigdomsgrænse, hvor rådighedsbeløbet skal være på et vist niveau.

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anne Bastrup.

Kl. 19:43

Anne Bastrup (SF):

Mener hr. Dennis Flydtkjær, at det ville være en god idé, at vi vidste, hvordan vores lovgivning ramte konkrete befolkningsgrupper, herunder f.eks. at vi, når vi forsøger at få indført et fritidspas til fattige børn, ved, hvem det er, der i givet fald skal have sådan et fritidspas? Eller mener hr. Dennis Flydtkjær slet ikke, at det er nødvendigt at der i det danske samfund er børn, der skal have et fritidspas, forstået på den måde, at de skal have et tilbud om at gå gratis til en eller anden form for sport?